

- От друга страна, това е влиянието, което оказват на мирогледа му испанската литература и култура от така наречения „златен век“ (Ренесанс - барок: XVI в. - XVII в.). Творческите му интереси са подхранени от безбройните стимули, с които е изпълнено испанското му ежедневие. Хуан Едуардо Сунига⁶ и испанистът Тодор Нейков⁷, който по това време работи в Мадрид като секретар в българската легация, си спомнят, че Димов е купувал и четял предимно Сервантес, Лопе де Вега, Калдерон де ла Барка, Тирсо де Молина, Кеведо, Гонгора. В Испания Димов се запознава подробно със съвременните интерпретации на любимия му „Дон Кихот де Ла Манча“. Той е способен да види, че в идейния заряд на романа си Сервантес влага нещо повече от чисто външната проява на хумористично-назидателните приключения на Дон Кихот и Санчо Панса. Той прозира, че Сервантес е кодирал за по-проницателните си и любознателни читатели дълбок размисъл върху отживелите за времето му порядки като справедливост, спазване на законите, състрадание, трудолюбие или безкористно упражняване на държавната власт.

- Трето място заема общуването му с младия испански писател, защитник на Републиката, Хуан Едуардо Сунига, който отваря очите на Димов към испанската следвоенна действителност. От неговите разкази българинът научава подробности за сраженията в Мадрид, а и Сунига го разхожда из местата, където са се водели ожесточени битки за окупирането на столицата. Сунига запознава подробно Димов с онази част от испанската следвоенна действителност, която, лишена от неговите пояснения, би останала недобре позната за българина. Димов става пряк свидетел на пагубните последици от Гражданската война и тежката следвоенна социално-икономическа криза, потискаща до крайност изнемощялото испанско население.

⁶ Сунига, Х. Е. Димитър Димов в Мадрид. // Народна култура, № 22, 1969, с. 4.

⁷ Нейков, Т. Среци с Димитър Димов в Испания // Народна култура, № 28, 1972, с. 7.